

127. I Forbindelse med denne Artikel rejste man Spørgsmaalet om, paa hvem Risikoen for at indløse en forfalsket eller ændret Check skulde falde, men Konferencen var af den Mening, at dette Spørgsmaal ikke burde afgøres i den ensartede Lov.

KAPITEL IX.

Om Forældelse.

Art. 52.

128. Denne Artikel gengiver med nogle Ændringer Haag-Resolutionernes og Eksperternes Tekst. Ændringerne tilsigter at gøre det ganske klart, at Avalistens Forpligtelse ogsaa er undergivet den checkretlige Forældelse; den Kendsgerning, at Avalisten omfattes af Forskrifterne i nærværende Kapitel, berettiger iøvrigt efter Konferencens Mening ikke til en Modsætningsfortolkning fra Bestemmelserne i den ensartede Veksellov (Art. 70), hvis Tekst ikke udtrykkelig omhandler Avalisten.

129. Det blev foreslaaet Konferencen, at Bestemmelserne i nærværende Article ogsaa skulde gøres anvendelige paa Forpligtelserne i Art. 38, sidste Stk., og Art. 39, sidste Stk. til i visse Tilfælde at betale Skadeserstatning. Konferencen mente dog, at dette Spørgsmaal ikke burde ordnes i den ensartede Lov, men skulde være overladt til hver enkelt Stats særlige Lovgivning.

130. Selv om den checkretlige Regres bortfalder ved Forældelse i Henhold til Art. 52, kan der dog, hvis dette er i Overensstemmelse med de kontraherende Parters Lovgivning, vedblive at bestaa en almindelig Fordring. Det samme gælder i det Tilfælde Indehaveren har mistet sin checkretlige Regresret paa Grund af ikke Iagttagelse af Fristerne for Foretagelsen af Protest eller lignende Attestation. Det er dette Art. 25 i Bilag II, der er overensstemmende med Art. 15 i Bilag II i Vekselkonventionen, foreskriver; denne Art. 25 er saaledes affattet:

(se Bilag A. II. Sp. 4953).

Art. 53.

131. Denne Artikel gengiver uden Forandring Art. 71 i den ensartede Veksellov, hvortil henvises i Art. 28 i Eksperternes Udkast.

132. Forsaavidt angaar Forældelse indeholder Bilag II følgende Bestemmelser (Art. 26), som svarer til Art. 17 i Bilag II i Vekselkonventionen:

(se Bilag A. II. Sp. 4953).

KAPITEL X.

Almindelige Bestemmelser.

Art. 54.

133. Konferencen er enig om at anerkende, at hver Gang, der i nærværende Lov tales om Banker, indbefattes herunder Personer eller Institutioner, der udøver en Virksomhed, der kan sidestilles med Bankernes. Konferencen mente, at det var at foretrække at anbringe en almindelig Bestemmelse i en af Lovens Slutningsartikler fremfor at angive Bestemmelserne i hver Paragraftekst, hvor der er Tale om Banker. Dette er Formaalet med den ovennævnte Art. 54.